

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії
Начальник Національної академії
Національної гвардії України
Підписувач

Андрій МАНЬКО
2026 року

ПРОГРАМА

фахового іспиту з мовознавства (у формі предметного тесту)
для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра
зі спеціальності В11 «Філологія» на основі НРК6 та НРК7
(ступенів «бакалавр», «магістр» та освітньо-кваліфікаційного рівня
«спеціаліст»)

ПРОГРАМА
фахового іспиту з мовознавства (у формі предметного тесту)
для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра
зі спеціальності В11 «Філологія» на основі НРК6 та НРК7
(ступенів «бакалавр», «магістр» та освітньо-кваліфікаційного рівня
«спеціаліст»)

ЦІЛЬОВА НАСТАНОВА

Програму фахового іспиту з мовознавства розроблено для вступників на навчання для здобуття ступеня вищої освіти «магістр» за спеціальністю В11 «Філологія» на основі НРК6 та НРК7 (ступенів «бакалавр», «магістр» та освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст»). Її зміст сформовано на основі Програми предметного тесту з мовознавства єдиного фахового вступного випробування (СФВВ), затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 19.05.2025 № 739, та адаптовано до освітньо-професійної програми «Філологія: військовий переклад, стратегічні комунікації та лінгводидактика».

Мета фахового іспиту – об’єктивне оцінювання рівня теоретичної підготовки вступників із фундаментальних і прикладних аспектів лінгвістики та визначення їхньої готовності до опанування обраної спеціалізації.

Основними завданнями фахового іспиту з мовознавства є перевірка:

- знань із системно-структурної організації мови;
- умінь аналізувати різні типи дискурсу (зокрема військовий, політичний, медійний та академічний);
- розуміння ролі лінгвістичних чинників у системі стратегічних комунікацій та лінгводидактики.

Деталізація змісту програми фахового іспиту забезпечує систематизацію знань вступників, здобутих на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти, та спрямована на оцінювання їхньої здатності застосовувати ці знання для розв’язання складних прикладних філологічних завдань у майбутній професійній діяльності.

ФОРМА ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ІСПИТУ З МОВОЗНАВСТВА

Фаховий іспит з мовознавства проводиться у формі письмового тестування. Структуру та зміст завдань предметного тесту розроблено кафедрою філології, перекладу та стратегічних комунікацій відповідно до Програми предметного тесту з мовознавства СФВВ, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 19.05.2025 № 739. Для проведення фахового іспиту з мовознавства та визначення його результатів призначається фахова атестаційна комісія.

Предметний тест складається зі 140 завдань із вибором однієї правильної відповіді. Загальний час на виконання становить 180 хвилин.

Завдання предметного тесту спрямовані на оцінювання:

- фундаментальної підготовки: рівня системних знань про структурну

організацію мови, необхідних для здійснення військового перекладу, аналізу фахової термінології та роботи з професійними текстами;

– аналітичних здібностей: уміння розпізнавати дискурсивні та стилістичні особливості текстів, аналізувати деструктивні інформаційні впливи та розробляти ефективні комунікативні стратегії;

– лінгводидактичного потенціалу: рівня володіння мовними нормами, принципами та закономірностями функціонування мовних одиниць, необхідного для майбутньої науково-педагогічної діяльності за обраною спеціалізацією.

Зміст завдань предметного тесту структуровано за чотирма обов'язковими розділами з дотриманням встановленої питомої ваги кожного блоку:

1. Мовознавство як наука (8 – 12%): об'єкт і предмет мовознавства, методологічні засади лінгвістичних досліджень, зв'язок із суміжними науками (філософією, психологією, соціологією, політологією, інформаційними технологіями) як теоретичне підґрунтя лінгводидактики та аналізу інформаційно-комунікаційних процесів.

2. Мова, мовлення, суспільство (15 – 25%): соціолінгвістичні та комунікативні аспекти функціонування мови, мовна політика, комунікативні бар'єри, стратегії та тактики комунікативного впливу в контексті реалізації стратегічних комунікацій.

3. Системно-структурна організація мови (35 – 45%): фонетичний, лексико-семантичний (зокрема військова термінологія та фразеологія), морфологічний і синтаксичний рівні мови як цілісної системи.

4. Стилїстика (25 – 35%): функціональні стилі, стилістичні ресурси мови (зокрема тропи, фігури, стилістична синонімія, потенціал граматичних форм), теорія та аналіз військового, політичного, медійного та академічного дискурсів в аспекті стратегічних комунікацій.

Оцінювання результатів фахового іспиту з мовознавства здійснюється за чотирма когнітивними рівнями:

– Рівень А (Знання): здатність відтворювати вивчений матеріал, знання термінології та основних лінгвістичних понять.

– Рівень В (Розуміння): здатність інтерпретувати матеріал, наводити приклади, пояснювати лінгвістичні явища та встановлювати логічні зв'язки між категоріями та поняттями.

– Рівень С (Застосування): здатність використовувати теоретичні знання в практичних ситуаціях (зокрема під час лінгвістичного аналізу й виконання перекладу).

– Рівень D (Аналіз / Синтез / Оцінка): здатність встановлювати взаємозв'язки між мовними явищами, узагальнювати інформацію та оцінювати комунікативні стратегії.

Під час розроблення завдань предметного тесту використано базові підручники з філології, а також спеціалізовані навчально-методичні видання Національної академії Національної гвардії України, що враховують специфіку військового перекладу, стратегічних комунікацій та особливості професійної діяльності офіцерів-філологів Національної гвардії України.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ ФАХОВОГО ІСПИТУ З МОВОЗНАВСТВА

Зміст програми фахового іспиту з мовознавства охоплює такі тематичні розділи:

№ з/п	Назва розділу/теми та її зміст	Питома вага, %	Когнітивний рівень
1	РОЗДІЛ 1. МОВОЗНАВСТВО ЯК НАУКА	8–12	
1.1	Мовознавство як наука про мову. Предмет і завдання. Основні проблеми (природа і сутність мови, мова і мислення, мова і мовлення, походження мови, мова і суспільство, система і структура мови)		B
1.2	Система мовознавчих дисциплін: мовознавство загальне і часткове, теоретичне і прикладне		A
1.3	Методологічна основа мовознавства. Індуктивний і дедуктивний підходи до вивчення мовних явищ. Вихідні прийоми наукового аналізу мовного матеріалу (методи проведення лінгвістичних досліджень): описовий метод; порівняльно-історичний метод; метод лінгвістичної географії; зіставний метод; структурний метод та інші прикладні методи лінгвістичного аналізу		B
1.4	Синхронія і діахронія як аспекти мовознавчого аналізу		B
1.5	Зв'язок мовознавства з іншими науками: літературознавством, історією, археологією, філософією, логікою, соціологією, політологією, психологією, етнологією, культурологією, інформаційними технологіями, математикою, семіотикою, фізіологією, медициною, фізикою, географією та іншими галузями знань як теоретична основа прикладної лінгвістики, стратегічних комунікацій та лінгводидактики		B
2	РОЗДІЛ 2. МОВА, МОВЛЕННЯ, СУСПІЛЬСТВО	15–25	
2.1	Загальні поняття про мову		
2.1.1	Мова як біологічне, психічне та суспільне явище		B

1	2	3	4
2.2	Системний характер мови		
2.2.1	Структура мови. Ієрархійність (поліструктурність) рівнів мови. Теорія ієрархії рівнів		В
2.2.2	Рівні мови: основні (фонологійний, морфологічний, лексико-семантичний, синтаксичний); проміжні рівні (морфонологійний, словотвірний, фразеологічний). Взаємозалежність рівнів мови. Динамічність		В
2.2.3	Співвідношення системних і несистемних явищ у мові. Види співвідношень: парадигмальні, синтагмальні й ієрархійні відношення між мовними одиницями		В
2.3	Система і норма		
2.3.1	Властивості мовних одиниць: системоутворювальні і системонабуті		В
2.3.2	Мовна система: фонологія, морфологія, лексикологія, синтаксис		В
2.3.3	Мовна норма. Орфоепічні, орфографічні, граматичні, лексичні та стилістичні норми. Відмінності між мовною системою і мовною нормою		В
2.4	Функції мови		
2.4.1	Основні функції мови: комунікативна, мислетвірна, когнітивна (гносеологічна)		В
2.4.2	Похідні (уточнювальні, часткові) функції мови. Фатична, репрезентативна, емотивна, експресивна, волюнтативна, прагматична, естетична, референтна		В
2.5	Знакова природа мови		
2.5.1	Визначення мовного знака		В
2.5.2	Своєрідність мови як знакової системи: характеристика мовного знака: довільність, лінійність, змінність		В
2.5.3	Знаковість і одиниці мови. Основні характеристики знака: план вираження, план змісту. Знак, напівзнак. Субзнаковий, знаковий і суперзнаковий рівні мови. Найменші мовні одиниці і знак (фонема, морфема, слово, речення)		В

1	2	3	4
2.6	Мовлення		
2.6.1	Фізіологічні механізми мовлення. Форми вираження слова. Слово почуте, слово побачене, слово вимовлене.		В
2.6.2	Периферійний (голосовий) апарат мовлення, його будова. Дихальний, голосовий, артикуляційний. Активні, пасивні органи мовлення: рухомі (язик, губи, нижня щелепа, м'яке піднебіння, язичок); нерухомі (зуби, альвеоли, тверде піднебіння, задня стінка зіва, верхня щелепа, порожнина носа)		А
2.7	Види мовлення		
2.7.1	Зовнішнє мовлення: усне (монолог, діалог, полілог), писемне		В
2.7.2	Внутрішнє мовлення		А
2.8	Мова як засіб спілкування		
2.8.1	Функції, форми й засоби спілкування. Класифікації функцій спілкування: інформаційно-комунікативна, регулятивно-комунікативна, афективно-комунікативна		В
2.8.2	Аспекти спілкування (комунікативний, інтерактивний, перцептивний) та їхні особливості		В
2.8.3	Поняття комунікативного бар'єру. Авторитет, уникнення, нерозуміння		В
2.8.4	Вербальна і невербальна комунікація. Словесне спілкування, кінесика, паралінгвістика, проксемика		В
2.9	Мова і суспільство		
2.9.1	Соціальна функція мови: комунікація, соціалізація, ідентифікація		В
2.9.2	Державна мова, мовна політика		В
2.9.3	Мова як загальнонародне явище		В
2.9.4	Характерні риси взаємодії мови та культури: культурні концепти, мовні табу, мовні ритуали		В
2.9.5	Мова та ідентичність. Види ідентичності (етнічна, соціальна, індивідуальна)		В

1	2	3	4
3	РОЗДІЛ 3. СИСТЕМНО-СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ МОВИ	35–45	
3.1	Фонетична система мови		
3.1.1	Три аспекти вивчення звуків (акустичний, артикуляційний, функційний)		В
3.1.2	Принципи класифікації голосних та приголосних звуків. Звук і фонема		В
3.1.3	Фонемі в парадигматиці й синтагматиці (опозиції фонем, фонологічні класи)		В
3.1.4	Фонетичне членування мовленнєвого потоку (фраза, синтагма, фонетичне слово, склад, звук). Наголос. Інтонація		А
3.1.5	Фонетичні закони. Фонетичні зміни. Комбінаторні звукові зміни (акомодація, асиміляція, дисиміляція, метатеза). Позиційні звукові зміни (редукція, протеза)		В
3.1.6	Фонетична й фонематична транскрипція. Транслітерація		В
3.2	Лексико-семантична система мови		
3.2.1	Слово, поняття, концепт. Лексико-семантичні варіанти слова. Типи мотивації лексичних одиниць (фонетична, морфологічна, етимологічна, семантична). Функціонування лексичних одиниць. Особливості перекладу безеквівалентної лексики у військовій сфері		В
3.2.2	Мовна семантика. Семантика й референція. Типи значень: лексичне та граматичне значення слова. Денотативне й конотативне значення слова. Стилїстичний компонент значення. Розвиток значення слова: розширення, звуження, меліоризація, зниження (пейорація), метафоричне перенесення, метонімічне перенесення, евфемізація. Експресивне забарвлення як чинник впливу в стратегічних комунікаціях		В
3.2.3	Полісемія слова. Синоніми. Антоніми. Омоніми. Пароніми. Поняття семантичного поля (на прикладі військових терміносистем, зокрема термінології сектору безпеки і оборони)		С

1	2	3	4
3.2.4	<p>Функційна диференціація лексики. Стилістична диференціація: книжна лексика, розмовна, нейтральна. Соціальна й територіальна диференціація: професійна лексика та термінологія; жаргонізми, арготизми, сленгізми, діалектизми. Специфіка військового соціолекту. Активна й пасивна лексика (неологізми, okazіоналізми, історизми, архаїзми).</p>		С
3.2.5	<p>Етимологія. Типи лексики за походженням (питомі й запозичені слова). Асиміляція запозичень: фонетична адаптація; граматична та лексична асиміляція. Адаптація іншомовних військових запозичень</p>		В
3.2.6	<p>Фразеологія. Класифікація фразеологізмів: за структурою, за семантичним принципом, за походженням, за функцією. Синонімія та антонімія фразеологізмів. Стійкі словосполучення у військових статутах та фаховій мові</p>		С
3.2.7	<p>Лексикографія. Типи словників. Основні концепції укладання словників. Структура словникової статті. Особливості роботи з фаховими військовими словниками</p>		В
3.3	Граматична система мови		
3.3.1	Морфеміка і дериватологія		
3.3.1.1	<p>Морфемна будова слова. Види та варіанти морфем. Формотвірні / словотвірні афікси. Основа слова. Похідні й непохідні основи. Словотвірна пара (похідне і твірне слово)</p>		А
3.3.1.2	<p>Способи творення слів. Морфологічні способи творення слів: афіксальні та неафіксальні (композиція, юкстапозиція, аббревіація). Неморфологічні способи творення слів: лексико-синтаксичний, лексико-семантичний, морфолого-синтаксичний (конверсія). Специфіка військової аббревіації та особливості її відтворення в перекладі</p>		В

1	2	3	4
3.3.2	Морфологія		
3.3.2.1	Основні граматичні поняття: граматичне значення, граматична форма, граматична категорія. Способи вираження граматичних значень через афікси: флексія, суфікс, постфікс, префікс, інтерфікс		В
3.3.2.2	Аглутинація і фузія. Аналітичні граматичні засоби: службові слова, порядок слів, інтонація. Синтетичні граматичні способи: внутрішня флексія, редуплікація, суплетивізм, синтаксичне словоскладання, наголос		А
3.3.2.3	<p>Частини мови як лексико-граматичні класи слів. Принципи виокремлення частин мови.</p> <p>Іменник як частина мови. Граматичні категорії іменника (рід, число, відмінок). Лексико-граматичні розряди іменника (власні / загальні назви; істоти / неістоти; конкретні / абстрактні назви; збірні / речовинні).</p> <p>Прикметник як частина мови. Граматичні категорії прикметника (рід, число, відмінок). Лексико-граматичні розряди прикметника (якісні, відносні, присвійні). Ступенювання прикметників.</p> <p>Числівник як частина мови. Класифікація числівників за семантичним принципом.</p> <p>Займенник як частина мови. Розряди займенників.</p> <p>Дієслово як частина мови. Особові й неособові форми дієслова. Морфологічні категорії дієслова (вид, перехідність / неперехідність, стан, спосіб, час, особа, рід, число). Синтаксичні ролі дієслова. Специфіка використання особових форм дієслова та модальності у військових наказах.</p> <p>Прислівник як частина мови. Розряди прислівників за значенням. Ступенювання прислівників.</p> <p>Службові частини мови. Прийменник: розряди та функції. Сполучник: розряди і функції. Частка: розряди й функції.</p> <p>Вигук та звуконаслідувальні слова</p>		В

1	2	3	4
3.3.3	Синтаксис		
3.3.3.1	Типи синтаксичного зв'язку: сполучниковий (сурядний, підрядний) / безсполучниковий. Форми підрядного зв'язку: узгодження, керування, прилягання		В
3.3.3.2	Словосполучення. Критерії класифікації словосполучень (за формою зв'язку, за будовою, за морфологічним принципом)		В
3.3.3.3	Типи простих речень за метою висловлювання, за структурою (односкладні / двоскладні, поширені / непоширені, повні / неповні)		В
3.3.3.4	Актуальне членування речення: поняття теми й реми. Способи вираження реми. Роль актуального членування у забезпеченні логічної структури та змістової послідовності тексту в межах стратегічних комунікацій		В
3.3.3.5	Типологія складних речень (складносурядні, складнопідрядні, безсполучникові, багатокomпонентні з різними видами зв'язку)		В
3.3.3.6	Способи та засоби поєднання речень у тексті: ланцюжковий і паралельний зв'язки компонентів		В
3.3.3.7	Поняття когезії й когерентності. Текст як цілісна комунікативна одиниця. Типологія текстів за метою комунікації. Текст як інструмент інформаційного впливу та об'єкт перекладу		А
4	РОЗДІЛ 4. СТИЛІСТИКА	25–35	
4.1	Стилістика як галузь мовознавства. Розділи стилістики та їхні завдання		
4.1.1	Об'єкт і предмет стилістики		А
4.1.2	Загальна стилістика: мета й завдання		А
4.1.3	Стилістика мови як розділ про стилі мови		А
4.1.4	Стилістика мовлення як розділ про семантичні, експресивно-стилістичні особливості мовлення в його усній і писемній формах. Стилістичні засоби мови в стратегічних комунікаціях		А

1	2	3	4
4.1.5	Стилістика художньої літератури як розділ про специфічні особливості літературного напрямку та індивідуальні особливості стилю письменника чи твору		A
4.1.6	Функційна стилістика: мета й завдання		A
4.2	Функційні стилі та їхня класифікація		
4.2.1	Поняття функційного стилю і підстилю		A
4.2.2	Офіційно-діловий стиль. Сфера застосування офіційно-ділового стилю. Становлення й розвиток офіційно-ділового стилю. Норми офіційно-ділового стилю. Ознаки: документальність, стабільність, стислість, чіткість, стандартизованість вислову, регламентованість тексту. Кліше, штампи, канцеляризми. Підстилі офіційно-ділового стилю. Специфіка мовного оформлення військових статутів, наказів та рапортів		B
4.2.3	Науковий стиль. Ознаки наукового стилю: об'єктивність, логічність, узагальненість, однозначність, лаконічність, аргументованість, точність. Академічне письмо та особливості підготовки науково-дослідних робіт у галузі філології		B
4.2.4	Публіцистичний стиль. Головні сфери реалізації сучасного публіцистичного стилю. Ознаки публіцистичного стилю: поєднання логічності доказів, точності висловлювання положень з емоційно експресивною образністю використання художніх засобів; доступність; спрямованість на широку аудиторію; інформативність. Поєднання логічності та емоційної експресивності як інструмент інформаційного впливу в стратегічних комунікаціях		B
4.2.5	Розмовний стиль. Головні сфери реалізації розмовного стилю. Ознаки розмовного стилю: спонтанність, безпосередність, невербальні засоби спілкування (міміка, жести), емоційність, використання вигуків, звертань, неповних речень		B

1	2	3	4
4.2.6	Художній стиль. Головні сфери реалізації художнього стилю. Ознаки художнього стилю: образність, поетичність, естетика мовлення, експресія як інтенсивність вираження, зображальність, поєднання конкретно-чуттєвого живописання з інтелектуалізмом. Засоби образності		В
4.3	Жанрова диференціація		
4.3.1	Поняття жанру в стилістиці		А
4.3.2	Жанри офіційно-ділового стилю: закон, постанова, договір, меморандум, протокол, заява, резюме, автобіографія, службовий лист		В
4.3.3	Жанри наукового стилю: монографія, стаття, тези, рецензія, анотація, доповідь, лекція		В
4.3.4	Жанри публіцистичного стилю: стаття, замітка, репортаж, нарис, фейлетон, есе. Специфіка повідомлень для ЗМІ та пресрелізів у структурі стратегічних комунікацій		В
4.3.5	Жанри розмовного стилю: бесіда, промова (вітальна, застільна, поминальна)		В
4.3.6	Жанри художнього стилю: епічні (роман, сага, повість, оповідання, новела), ліричні (вірш, поема, балада), драматичні (трагедія, комедія, драма)		В
4.4	Стилістичні ресурси (засоби) мови		
4.4.1	Поняття про тропи та фігури		А
4.4.2	Фонетичні засоби стилістики: алітерація, асонанс, анафора, епіфора, звуконаслідування, фонетичний повтор, рима. Роль звукової організації тексту у створенні сугестивного ефекту		В
4.4.3	Лексичні засоби стилістики: алегорія, метафора, персоніфікація, метонімія, епітет, синекдоха, порівняння, оксиморон, гіпербола, літота, табу та евфемізми, іронія, сарказм, гротеск. Роль лексичних засобів у реалізації стратегічних комунікацій: метафоричне моделювання, евфемізація, стилістична деконструкція		С

1	2	3	4
4.4.4	Синтаксичні засоби стилістики: антитеза, парцеляція, градація, інверсія, паліндром, акростих, параномазія, синтаксичний повтор, риторичне питання, риторичне звертання, еліпсис, багатосполучниковість, безсполучниковість, період. Роль синтаксичних засобів стилістики у формуванні переконливості дискурсу стратегічних комунікацій		В
4.5	Стилістика тексту		
4.5.1	Композиційно-стилістичні особливості тексту		В
4.5.2	Дискурс як комунікативно-стилістичне явище. Особливості аналізу військового, медійного та політичного дискурсів		В

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ФАХОВОГО ІСПИТУ З МОВОЗНАВСТВА

Результати фахового іспиту з мовознавства оцінюються за кількісною шкалою від 0 до 140 тестових балів.

Нарахування тестових балів здійснюється за такою схемою:

- за кожен правильну відповідь вступник отримує 1 тестовий бал;
- за неправильну відповідь, вибір кількох варіантів або відсутність відповіді – 0 балів.

Мінімальний допустимий результат (поріг складання) становить 35 тестових балів. Вступники, які набрали менше ніж 35 тестових балів, вважаються такими, що не склали фаховий іспит, і не допускаються до подальших етапів вступної кампанії та конкурсного відбору.

Переведення тестових балів у бали за шкалою 100 – 200 здійснюється відповідно до Таблиці переведення тестових балів до шкали 100 – 200, затвердженої Правилами прийому на навчання для здобуття вищої освіти в Національній академії Національної гвардії України в 2026 році (далі – Таблиця).

Порядок переведення результатів ґрунтується на принципі диференційованого кроку (від 0,5 до 1,5 бала за шкалою 100 – 200 за один тестовий бал), що забезпечує об'єктивне ранжування вступників за рівнем їхньої підготовки:

- 35 тестових балів відповідають мінімальному допустимому результату (100 балів);
- 140 тестових балів відповідають максимальному результату (200 балів);
- результати в межах 35 – 140 тестових балів переводяться в бали за

шкалою 100 – 200 відповідно до Таблиці.

Бали за шкалою 100 – 200, отримані за результатами фахового іспиту з мовознавства, є підставою для формування конкурсного рейтингу та визначають місце вступника в загальному рейтинговому списку для зарахування на навчання за спеціальністю В11 «Філологія».

**ТАБЛИЦЯ ПЕРЕВЕДЕННЯ ТЕСТОВИХ БАЛІВ
ФАХОВОГО ІСПИТУ З МОВОЗНАВСТВА ДО ШКАЛИ 100 – 200**

Тестовий бал	Бал за шкалою 100 – 200
35	100
36	101
37	102
38	103
39	104
40	105
41	106
42	107
43	108
44	109
45	110
46	111
47	112
48	113,5
49	115
50	116,5
51	118
52	119,5
53	121
54	122,5
55	124
56	125,5
57	127
58	128,5
59	130
60	131,5
61	133
62	134,5
63	136
64	137,5
65	139
66	140,5

Тестовий бал	Бал за шкалою 100 – 200
88	165
89	166
90	167
91	168
92	169
93	170
94	171
95	172
96	173
97	174
98	175
99	176
100	177
101	178
102	179
103	180
104	181
105	182
106	183
107	183,5
108	184
109	184,5
110	185
111	185,5
112	186
113	186,5
114	187
115	187,5
116	188
117	188,5
118	189
119	189,5

Тестовий бал	Бал за шкалою 100 – 200
67	142
68	143,5
69	145
70	146,5
71	148
72	149
73	150
74	151
75	152
76	153
77	154
78	155
79	156
80	157
81	158
82	159
83	160
84	161
85	162
86	163
87	164

Тестовий бал	Бал за шкалою 100 – 200
120	190
121	190,5
122	191
123	191,5
124	192
125	192,5
126	193
127	193,5
128	194
129	194,5
130	195
131	195,5
132	196
133	196,5
134	197
135	197,5
136	198
137	198,5
138	199
139	199,5
140	200

ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Основна література

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. 2-ге вид., допов. Київ: Академія, 2009. 376 с.
2. Бацевич Ф. С., Кочан І. М. Лінгвістика тексту: підручник. 2-ге вид., допов. і доопр. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2022. 326 с.
3. Дорошенко С. І. Загальне мовознавство: навч. посіб. Київ: Центр навчальної літератури, 2006. 288 с.
4. Карпенко Ю. О. Вступ до мовознавства: підручник. 2-ге вид., стер. Київ: Академія, 2009. 336 с.
5. Кочерган М. П. Загальне мовознавство: підручник. 3-тє вид., допов. Київ: Академія, 2010. 464 с.
6. Селіванова О. О. Основи теорії мовної комунікації: підручн. Черкаси: Чабаненко Ю. А., 2011. 350 с.
7. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: підручник. 2-ге вид., випр. і допов. Черкаси, 2017. 890 с. URL: <https://www.scribd.com/document/476908281/%D1%81%D0%B5%D0%BB%D1%96%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0-pdf>

Допоміжна література

8. Бацевич Ф. Нариси з теорії тексту: монографія. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2019. 280 с.
9. Доктрина з публічного спілкування Національної гвардії України: затв. Наказом командувача Національної гвардії України від 28.11.2022 № 423. 2022. 17 с.
10. Доктрина стратегічних комунікацій Національної гвардії України: затв. Наказом командувача Національної гвардії України від 22.11.2021 № 541. 2021. 30 с.
11. Загнітко А. Сучасний лінгвістичний словник. Вінниця: ТВОРИ, 2020. 920 с.
12. Ільченко О. Практикум з медіаграмотності. Харків: НАНГУ, 2024. 51 с.
13. Кацавець Р. С. Риторика і психологія: навч. посіб. Київ: Алерта, 2024. 234 с.
14. Мистецтво говорити. Таємниці ефективного спілкування / Дж. Борґ; пер. з англ. Н. Лазаревич. Харків: Фабула, 2025. 303 с.
15. Міжкультурна комунікація в діяльності сил охорони правопорядку: навч. посіб. / С. Т. Полторак, Л. М. Пелепейченко, В. В. Посмітна, С. М. Ревуцька; за заг. ред. С. Т. Полторака. Харків: НАНГУ, 2014. 112 с.
16. Про затвердження Програми предметного тесту з мовознавства єдиного фахового вступного випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра на основі НРК 6, НРК 7: Наказ Міністерства освіти і науки України від 19.05.2025 № 739. URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/yedki-iefvv-ievi-ievv/yefvv-2025/19-05-2025/nakaz-mon-739-vid-19-05-2025.pdf>
17. Посмітна В. В. Мовна комунікація у професійній діяльності: навч. посіб. Київ: Київський ін-т НГУ, 2023. 188 с.
18. Словник військових термінів, аббревіатур та скорочень Національної гвардії України: термінол. словн. / І. М. Ковальчук та ін. Київ: КІНГУ, 2024. 92 с.
19. Словники України on-line: [етимологія, граматики, фонетика, синонімія] / Український мовно-інформаційний фонд НАН України. URL: <https://icorp.ulif.org.ua/dictua/>
20. Стратегічні комунікації військ: навч. посіб. / Л. М. Пелепейченко, С. М. Ревуцька; за заг. ред. Л. М. Пелепейченко. Харків: НАНГУ, 2019. 208 с.
21. Український правопис / [ред.: Є. І. Мазніченко та ін.]; НАН України. Київ: Наукова думка, 2019. 393 с. URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/zagalna%20serednya/Pravopys.2019/ukr.pravopys-2019.pdf>

Голова фахової атестаційної комісії
службовець
14.05.2026

Олена ІЛЬЧЕНКО

Розглянуто на засіданні приймальної комісії
Національної академії Національної гвардії України
протокол № 2 від 14.05 2026 р.